INTERVJU MLADENA SCHWARTZ-a SA PROČELNIKOM H.N.O ZA SAK MILOM BOBAN

5. ožujka 2017. · 36 min čitanja

http://uzdanica.forums-free.com/hrvatski-razgovori-t89.html

INTERVJU MLADENA SCHWARTZ-a SA PROČELNIKMO H.N.OTPORA ZA SAK MILOM BOBAN studeni 1980.
HRVATSKI EMIGRANT, FILOZOF I POLITIČAR HRVATSKE PASMINE ŽIDOV MLADEN SCHWARTZ.

https://otporas.com/hrvatski-emigran…-mladen-schwartz/

http://uzdanica.forums-free.com/hrvatski-razgovori-t89.html

Otporaš

INTERVJU MLADENA SCHWARTZ-a SA PROČELNIKOM H.N.OTPORA ZA SAK MILOM BOBAN Naslov: HRVATSKI RAZGOVORI
Postano: sri ožu 01, 2017 18:54

Pridružen/a: sri lis 17, 2012 14:48
Postovi: 223

TEMA – HRVATSKI RAZGOVORI U SLOBODI (1)

OBRAZLOŽENJE:

(Odlučio sam u nastavcima iznijeti na stranice Foruma "Uzdanica Forum Frees" jedan dio hrvatske iseljeničke povijesti u borbi za oslobođenje Hrvatske. To iznosim zato što smatram da je hrvatska iseljeniča povijest usko povezana sa hrvatskom domovinskom povijesti u borbi za Hrvatsku Državu. Odvojiti ili izbjegavati iznosti žrtve i napore hrvatske političke DIJASPORE je jedna očita praznina u cijelovitoj hrvatskoj povijesti. Samo su oni Hrvati protiv iznošenja hrvatske političke povijesti koji su u titovim školama naučili samo ono što im je tadašnja škola u ime partije silom nalagala da uče. Mile Boban, Otporaš.)

U povodu više dnovnog posjeta u San Francisco gosp. Mladena Schwartz-a, predsjednika Židovskog Odbora za Slobodnu Hrvatsku i jednog od urednika Hrvatskog Lista, odraz je 16,

studenoga 1980. godine na proširenu sastanak hrvatskih djelatnika s ovog područja. Na tom sastanku kojem su prebivali predstavnici raznih hrvatskih skupina, razmatrana su neka aktualna pitanja hrvatske borbe. Neki od sudionika gosp. Mladen Schwartz, Leon Galić, dr. Vinko Grubišić su tom prigodom odgovarali na neka postavljena pitanja. Govor se je vodio i snimao na vrpcu u kući/domu Pročelnika HNO za SAK gosp. Mile Boban na adresi 1190 Tournament Dr. Hillsborough, Ca. 94010. Smatramo ova pitanja i njihove odgovore kao jednu vrst skupnih intervjua u službi hrvatske političke emigrantske borbe za ponovnu Obnovu Hrvatske Države. Razgovor i intervju s gg: Mladenom Schwartz, Leonom Galić i drom. Vinkom Grubišić je vodio gosp. Mile Boban. Gosp. Mladen Schwartz je intervjuirao Pročelnika HNO gosp. Milu Boban. Poslije iscrpnih razgovra nazočni su se dogovorili da se vrpce i prepisani razgovri pošalju na slijedeće adrese: Otporaš.)

Ja sam iz San Francisca poslao vrpce i prepisani materijal sa slijedećim sadržajem na slijedeće:

San Francisco,
10 prosinca 1980.
Poštovani urednici,

Budući da su Vaše novine za hrvatsko općinstvo i da želite izvještavati Hrvate šta se sve zbiva u hrvatskom izbjeglištvu i u Domovini, šaljemo Vam ovaj "HRVATSKI RAZGOVORI U SLOBODI", koji je također namjenjen hrvatskom općinstvu, da ga objavite u Vašim novinama.

S poštovanjem i iskrenim željama za Božić i Novu Godinu 1981.
Vaš Mile Boban.

1. Hrvatski List,
   2. Otpor,
   3. Hrvatski Tjednik,
   4. Republika Hrvatska,
   5. Danica,
   6. Nova Hrvatska,
   7. Poruka,
   8. Hrvatska Država.

Moram priznati, danas, srijeda 1 ožujka 2017. da niti jedna novina nije donijela ove "HRVATSKI RAZGOVORI U SLOBODI". Je li to bilo namjerno ili u pomanjkanju vremena, želja ili velikoga straha u to doba velike političke polarizacije hrvatske emigracije, to ne znam. Sve što znam je to da je upravo tog mjeseca prosinca 1980. počela velika hajka FBI-ja protiv organizacije Hrvatskog Narodnog Otpora, HNO i njihovih članova. Idući opis će biti intervju s Pročelnikom HNO Milom Boban. Zatim ću iznijeti intervju s Mladenom Schwartzem, te drom. Vinkom Grubišićem.

Otporaš
Naslov: Re: HRVATSKI RAZGOVORI
Postano: čet ožu 02, 2017 01:13

Pridružen/a: sri lis 17, 2012 14:48
Postovi: 223

INTERVJU MLADEN SCHWARTZ-a SA PROČELNIKOM HNO ZA SAK MILOM BOBAN (2)

Pitanje:
Gospodine Boban, Vi već godinama djelujete na nacionalno-osloboditeljskom polju medju Hrvatima Kalifornije, a napose San Francisca i okolice. Recite nam, kako izgleda hrvatska izbjeglička kolonija u ovom dijelu Amerike. Koje je veličine, koje je sve skupine sačinjavaju? Kako se odvija njihova medjusobna suradnja? Ima li razlika ili, što više, sukoba? S kakvim se problemima sučeljavate u svom radu?

Odgovor:
Djelovati rodoljubno medju Hrvatima Kalifornije uistinu nije lako. Nije lako iz više razloga. Tragovi se provlače još iz daleke prošlosti. Naime, kada su pod kraj prošlog (devetnaestog, mo.) stoljeća Hrvati dolazili u ovu zemlju, smatrani su onim državljanima i narodnostima čiju su putnicu nosili. nažalost da su te putnice bile: Turske, Austrijanske, Madjarske i Talijanske, ali samo ne naše Hrvatske. Slično se može reći i danas za one Hrvate koji dolaze ovdje sa jugoslavenskom putnicom, za američke službene vlasti oni su Jugoslaveni. Te poradi toga su i ubrajani u te tuđe narode protiv vlastite želje i osjećaja.

Bilo je i takovih slučajeva da be se Hrvati žestoko prepirali i svadjali izmedju sebe oko dokazivanja imena čiji je gulaš narodno jelo: madjarsko ili hrvatsko? U to vrijeme, ovdje u Ameriki, Hrvatsi su bili razvili tako bogatu kuhinju da su se mogli takmičiti sa Francuzima, Njemcima, Talijanima i drugima i, kako mi je jedan stari doseljenik pričao, (Luka Šimić iz Alagovca kod Gruda, Hercegovina. Došao u Ameriku 1909 s autrohugarskom putnicom, mo.) često ih nadmašivali u poslasticama i ukusima. Kako su Amerikanci – a i drugi su postupali isto – sve što je tipično hrvatsko pripisivali su onima koji su Hrvatima izdavali putnice, a u ovom slučaju to su bili Mađari, tako da je i naše tradicionalno hrvatsko narodno jelo GULAŠ postalo madjarsko narodno jelo, zahvaljujući političkim okolnostima onog doba.

Nikako se ne može zanijekati stanovitom broju ondašnjih Hrvata da nisu nastupali hrvatski i rodoljubno. Ima za to uz duž Kalifornije mnogo dokaza i znakova, kao i vidnih dokaza da nisu imali potpunu potporu drugih Hrvata, koji su se nalazili na liniji lakišeg otpora i jednostavno se smatrali onima kako ih se je u putnicama označilo. A to nam je poznato da ih nisu označili Hrvatima kao i to da se je sa svim mogućim službenim pa i ne službenim sredstvima nastojalo zataškati i zanijekati hrvatsko narodno ime.

Evo jedan istiniti i živi slučaj:

“Ja sam se skoro više od godinu dana pripremao da postanem građanin Amerike. Prošao sam kroz one minimalne tečajeve kroz koje su stranci prolazili kako bi se mogli naturalizirati i biti kao Amerikanci. Sve sam službene papire popunio i ispunio kako su to zahtjevale federalne američke vlasti. Gdje god je trebalo staviti pravu i rođenu narodnost, stavio sam da sam Hrvat. Nigdje ni slova nisam prekršio. Svako pitanje sam do u najmanje tančine točno ispunio i, tako, po svim pravilnim kriterijama sam sto posto točno ispunio formulare za položiti američko državljanstvo. U isto vrijeme, paralelno sam postavio molbu za putnicu, tako da to dobijem, nekako u isto vrijeme.

Dobio sam poziv 5 rujna 1978. godine da dođem u federalnu zgradu u San Francisco za položiti prisegu vjernosti Ameriki i da dobijem THE UNITED STATES OF AMERIKA – CERTIFICATE OF NATURALIZATION. Ceremonija je počela oko deset sati u jutro. Bilo nas je viš od četiri stotine u dvorani, poredani po abecednom redosljedu. U prvom redu

su bili pod prezimenom "A" kojih nije bilo mnogo. Zatim "B" u koju skupinu sam pripadao. Tako je to išlo do zadnjeg slova u abecedi. U prvom redu smo bili samo "A" i "B". Pred nama je federalni sudac kojeg je stol udaljen od našeg prvog reda ni metar i pol. Za vrijeme prisege svi smo se morali dignuti, držati desnu ruku na lijevoj stranitj. na srcu dok sudac izgovara proceduru prisege. Kako je nisam držao ruku na srcu a bio u prvom redu, sudac je to odmah uočio i poslije ceremonije pred svima mene pitao: da zašto ja nisam držao ruku na srcu dok je on prisegu čitao. Odgovorio sam da nisam zato jer ne znam šta je on sve stavio na moju službenu naturaliziranu svjedodčbu. Pitao me ja za ime. Kada sam mu rekao da se zovem Mile Boban, izvukao je žutu omotnicu i pred svima pročitao da sma Jugoslaven, našto sam energično odgovorio: Eto, baš zato nisam htio držati moju desnu ruku na srcu, jer se nisam htio krivo zakleti. Ja sam Hrvat i sve sam tako naveo u svim formularima koje sam dobio da vijerno i točno ispunim. Vi ste moju narodnost prekrižili i stavili tu ogavnu i nepostojeću jugoslavensku narodnost. rekao mi je da po završetku dođem u njegov ured, što sam s velikim ponosom i učinio.

U njegovu uredu sudac je sve pregledao i uvjerio se da sam sve točno i po propisu ispunio. Uzeo je električnu gumu i izbrisao tu nepostojeću jugoslavensku umjetnu narodnost. Ja sam uistinu mislio da je s ovim sve završeno, ali to, nažalost nije tako bilo. Par dana iz toga sam dobio i američku putnicu na kojoj je ista stvar, narodnost Jugoslaven. Prosvjedovao sam, ali bez uspjeha. Uzeo sam odvjetnika Paul Vorsatz iz San Mateo, Kalifornia. On se je zauzeo. Trajalo je skoro godinu dana dok je on uspio ukinuti to ogavno ime Jugoslaven s moje putnice, ali nije uspio uvjeriti State Demartment, tj Ministarstvo unutarnjih poslova da mi stave narodnost Hrvat. State Departmenet je izjavio da USA ne prizna Hrvatsku, ali zato priznaje moje sleo SOVIĆI koje su stavili na moju novu američku putnicu kao moju narodnost. Za vrijeme intervjua sam to nazočnima pokazao. Rekao sam i to da me je odvjetnik za svoje usluge košatao preko dvadeset tisuća dollara".

Zato se ne trebamo čuditi da su stari doseljenici Hrvati, okupljeni oko Hrvatske Bratske Zajednice HBZ, masovno bili za i uz onaj Jugoslavenski Odbor, kojeg je osnovao u Parizu 1915. godine i predvodio dr. Ante Trumbić Oni su se htjeli pošto poto riješiti one austro-madjarštine, i bili bi pošli i sa crnim vragom da ih u tome pomogne. I pošli su a da ni slutili nisu da Hrvatski Narod opet neće moći doći do svoje hrvatsko-državotvorne ideje. Istina da su im okolnosti bile sklone i da su se riješili za uvijek one njima toliko ogavne i mrske austro-madjarštine, ali je takodjer istina da su ostavili velike tragove svakog jugoslavenstva, slavenstva, panslavenstva ovdje u Ameriki a pogotovu ovdje u Kaliforniji.

I tu je sav korijen – po mom mišljenju – svim sukobima i razlikama. Mnogobrojna hrvatska zajednica u Kaliforniji, kada bi bilo više državotvornih Hrvata a što manje onih koji misle da vrše svoje hrvatsko deržanstvo kada pjevaju hrvatske pjesme na raznim piknicima, zabavama, krstitkama ili kada kažu da su Hrvati, jer to u istinu i jesu, a za Hrvatsku ne žele ništa više žrtvovati od toga. zato biti državotvorni Hrvat i domoljub ovdje u Kaliforniji danas je isto što biti MISIONAR negdje u Afriki, Indiji itd. To je uvijek poljedica iz vremena kada su se jedni Hrvati žrtvovali za svoje hrvatsko deržanstvo dok su drugi bili koritaši uz ili za režim, svijestno ili nesvijestno, slično kao i danas. U konačnici da ondašnje kao i današnje državotvorne Hrvate isti jadi muče.

Otporaš
Naslov: Re: HRVATSKI RAZGOVORI
Postano: čet ožu 02, 2017 19:00

Pridružen/a: sri lis 17, 2012 14:48
Postovi: 223

INTERVJU MLADEN SCHWARTZ-a SA PROČELNIKOM SAK MILOM BOBAN (3)

PITANJE:
Vi ste Pročelnik Hrv. narodnog Otpora za Sjevernu Ameriku, tj. za Kanadu i Sjedinjene Države. Hoćete li za naše čitatelje – Hrvatskog Lista i ostale – ukratko rezimirati ciljeve i sredstva svoje organizacije? Koje je njezino mjesto i uloga medju ostalim organizacijama hrvatskog izbjeništva? Što biste smatrali njezinim dosadašnjim uspjesima i u čemu vidite njezine zadaće u vremenu koje izravno predstoji?

ODGOVOR:
Rezimirati cilj (a ne ciljeve) H.N.Otpora je vrlo jednostavno, jer je samo jedan cilj, opće hrvatski i povijestne istine i programa hrvatskog naroda, koji sačinja trajni sadržaj hrvatske državne misli. H.N.Otpor ili ako hoćete Odpor je osnovan u domovini, na terenu, uz miris baruta i zveket slavnog i svijetlog oružja 1944. godine, odlukom Glavnog Stana Poglavnika i vrhovnog vojničkog zapovjednika koji je ravnao hrvatskom vojničkom strategijom. Osnovan je sa jednom zadaćom i sa jednim ciljem a ti su: izdvojiti najidealnije izmedju najboljih sinova Hrvatske za organiziranje općeg hrvatskog narodnog otpra svim ugnjetavačima hrvatskog naroda i neprijateljima Hrvatske Države. To je tada bila jedna od najodgovornijih zadaća na polju narodnog otpora, koja je nesumnjivo dala lijep primjer dokaza u prošlosti kako se treba žrtvovati, boriti i padati za ideale Hrvatske Države. Svakako da je organizacija H.N.Otpor vršila svoju domoljubnu dužnost i u hrvatskom iseljeništvu, i razne činjenice to mogu potvrditi. Da organizacija H.N.Otpor nije zalivena krvlju najidealnijim sinovima Hrvatske, i da u njezinim redovima nije palo na tisuće najviših dužnostnika; počevši od njenog zapovjednika Generala Drinjanina pa do najnižeg dužnostnika ili člana i pripadnika H.N.Otpora, te da ne lebdi orgija nad organizacijom H.N.Otpora, možda bi, kažem možda bi prestao i zamro DUH H.N.Otpra. I to su ta sredstva koja posjeduje H.N.Otpor i na koja svi državotvorni Hrvati mogu biti ponosni, jer je to blago domovine kojoj i pripada.

Da je bilo koju drugu hrvatsku organizaciju u izbjeglištvu zadesio val: ubojstava, progona, hapšenja i zatvaranja, zabrana itd. kao što je to zadesilo H.N.Otpor u zadnjih 15 godina, teško je proreći sudbinu istih, ali se usudjujem reći da neke nebi mogle pretrpjeti toliki golemi gubitak. I tu dolazi do potpunog izražaja SNAGA DUHA I DINAMIKE HRVATSKOG NARODNOG OTPORA. Uloga H.N.Otpora je više/manje poznata u hrvatskom iseljeništvu a napose hrvatskim državotvornim organizacijama. Mi se ne želimo igrati hrvatske politike, ali zato želimo prisiliti činjenicama i dokazima hrvatske političare s lijeva i desna da sjednu za isti stol, te vitalne interese Hrvatske zajednički, odgovorno i u dogovoru riješavati. Za tu svrhu je organizacija H.N.O bila prva koja je pružila ruku pomirnicu svim Hrvatima u svojoj pisanoj izjavi "PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA" koja je izišla u Istarskoj DRINI br. 3-4 1964.

Uspjeh H.N.Otpora je zamjećen u svim važnijim krugovima, kako hrvatskim tako i svjetskim, a što je najvažnije i u jugoslavenskim, koje oni nisu mogli sve da su i htjeli prešutijeti. Ovi posljedni su slai histerične prosvijede protiv H.N.Otpora vladama onih zemalja u kojima isti legalno djeluju. Na veliku sreću i hrvatski ponos, H.N.Otpor je naišao na opće hrvatsko razumijevanje i potporu, što je svakako jedan stanoviti dio opće hrvatskog uspjeha, a ne samo H.N.Otpora. I tu se je očitovala sloidarnost državotvornih Hrvata za akcije i borbu do konačne pobjede i uspostave Hrvatske Države.

Zadaća H.N.Otpora u nadolazećim previranjima i gibanjima neće moći ostati neznačajna. neće iz jednostavnog razloga zato što je u službi domovine Hrvatske i stoji na raspolaganju onim snagama koje se budu borile za Hrvatsku Državu i njezinu nezavisnost. Ako su te snage iz domovine i u domovini, što ja čvrsto vjeruje da jesu, onda se H.N.Otpor povjerava tim snagama, ne da im kroji strateške planove i zapovjeda, nego da se stavi pod to domovinsko zapovjedništvo. *(Ovaj intervju je*

bio u mjesecu studenom 1980. godine, u mojoj kući u Hillsborough, California, 94010., a Prva Konvencija HDZ-e je bila i održana 20 i 21 siječnja 1990. godine, u Clevelandu, dakle ni punih deset godina kasnije. Tada, u Clevelandu je organizacija H.N.Otpor prestala postojati, postala je sastavnim dijelom HDZ, jer je MISIJA H.N.OTPORA bila završena u svojoj borbi hrvatske političke emigracije. Mo. Otporaš.) U ostalom to je kristalno jasno naglašeno u "USTAVNIM I PROGRAMATSKIM NAČELIMA H.N.OTPOTA", koje je izdalo "PROČELNIŠTVO HRATSKOG NARODNOG OTPORA" i zaključeno 16 kolovoza 1977. godine na izvanrednom zasjedanju SVJETSKOG SABORA H.N.OTPORA u Španjolskoj. I ne samo to. Ideja koju H:N:Otpor vodi i sprovodi nije ideja nostalgičara, nego ideja stvarnosti, ideja elastičnosti, ideja koja sutra u domovini može naći adekvatno mjesto uz domovinsku ideju, da pri tome ne bude proizvoditeljica raznih frakcija na uštrb hrvatskog jedinstva. I to je najveći kapital H:N:Otpra koji je na raspolaganju Hrvatskoj nadolazećoj Revoluciji u borbi za Hrvatsku Državu.

Otporaš

Naslov: Re: HRVATSKI RAZGOVORI
Postano: pet ožu 03, 2017 12:41

Pridružen/a: sri lis 17, 2012 14:48
Postovi: 223

INTERVJU MLADEN SCHWARTZ-a SA PROČELNIKOM HNO SAK MILOM BOBAN (4)

PITANJE:
U zadnje vrijeme doprle su do nas vijesti o stanovitim razlikama u Otporu. Tako se govori da je jedna struja i nadalje pripravna na široku koaliciju, na zajedničku frontu s novodošlim Hrvatima izbjeglim nakom Karadjerdjeva te s domovinskim snagama, dočim neki drugi Vaši ljudi navodno hoće povratak organizacijeranijim načelima, odredjeno zatvaranje u svoje okvire i samostalniji nastup. Što bi ste o tome mogli reći?

ODGOVOR:
Istina da je bilo stanovitih razlika u Otporu. Razlika je bilo zato što je DUH OTPORA ŽIV i neda se smiriti, niti uhvatiti niti iskorijeniti. I zato su jedni htijeli Otpor uokviriti u prošlost nostalgičara i onemogućiti prirodni razvoj ŽIVOG DUHA OTPOR, kao recimo, onemogućiti prirodni razvoj dječaku izrsti u odraslog i formiranog čovjeka. Zato je i došlo do dvije struje u Otporu. Ne da je jedna više rodoljubna od druge, nego zato što se jednim kursom može ići samo do jednog stanovitog vremenskog razdoblja, a tada se mora nastojati taj isti kurs prilagoditi potrebama i uvijetima u kojima živimo i sa kojima se dnevno sučeljavamo. Ako do toga ne dodje, dešava se tada da veliki napori, žrtve, plemenite ideje jedne organizacije postaju stvarni dio prošlosti o kojima se govori: Davno bilo sada se spominjalo!

Za života pok. generala Drinjanina je bilo generalovo razdoblje koje je samo on znao uskladjivati onako kako je On to shvaćao. Poznato je da je to Njegovo shvaćanje bilo taktično i hrvatsko, na bazi izmirenja svih hrvatskih državotvornih snaga. Ta linija sveopćeg hrvatskog izmirenja je ne sumnjivo igrala vrlo važnu ulogu u iseljeništvu kao i u domovini. Zato je neprijatelj hrvatske državotvorne misli uvidio jednog opasnog neprijatelja judoslavenskoj državnoj koncepciji u generalu Drinjaninu, te Ga na najgnjusniji način likvidirala 1969. god. Nije neprijatelju Hrvatske smetao general Luburić zbog prošlosti i nekih računa iz rata, već je On njima smetao kao general Drinjanin iz doba pružanja ruke pomirnice prema svakom Hrvatu, bez obzira na političko ili ideološko opredjeljenje ili uvjerenje. I ako je to sve tako, a bilo je tako, ipak se je osjećala jedna

potreba za nadopunama , izmjenama i promjenama koje su nam se nametale same od sebe nestankom generala Drinjanina, eskalacijom državotvornog DUHA u domovini, snage oko hrvatskog proljeća, udar iz Karadjordjeva, Bugojanski ustanak i td. Sve je to i te kako zabrinjavalo dužnostnike H.N.Otpra kako se vitalni interesi Hrvatske riješavaju i odlučuju bez i protiv zajedničkog dogovora SVIH HRVATA.

Na svijetskom Saboru H.N.Otpra u Torontu 1974. god. razmatrana su sva moguća dnevna pitanja i zbivanja u Otporu. Jedni su bili čak i za to da se sve iz Španjolske prenese negdje drugdje, gdje bi se nastavilo istim izdavanjem "Drina i Obrana" u istom stilu i obliku, isti papir pa i slova kako bi se moglo prikazati da se ama baš ništa nije promijenilo gubitkom našeg dragog generala Drinjanina. Znalo se za sigurno da je to iz taktičkih razloga neostvarivo, ali ipak ta točka sa dnevnog reda se nije skidala. Drugi su htjeli da se H.N.Otpor prilagodi vremenu kako bi se i drugi Hrvati mogli osjećati da je organizacija H.N.Otpor i njihova a ne samo nas članova Otpora, to jest Otporaša. Da se ipak riješi to pitanje koji pravac ili koju liniju dati H.N.Otporu, dalo se je na glasovanje. Na jednoj strani je bio Dinko Šakić, Generalov zet, dok na drugoj strani je bio Stipe Bilandžić. Demokratskim putem Stipe je pobjedio a Dinko Šakić izgubio i nije se htio pokoriti demokratskom načinu preuzimanja dužnosti, već prkosno i demostrativno napustio dvoranu i za sobom povukao nekoliko simpatizera i iskrenih, požrtvovanjih rodoljuba Hrvata, koji su neki od njih uvidjeli da su prevareni, ali uz pomanjkanje vlastite snage sada se nalaze po strani, a poneki od njih pripucava iz kornera ovo ili ono. Da bi se mogla prikazati jedna ozbiljna opozicija Otporu, izmislili su razliku u fonetskom izgovoru: **ODPOR** ili **OTPOR** što u stvari znači isto, ali bi oni htijeli prikazati tako kao da postoje dva Otpora. *(Pročitavši ovo danas, 3 ožujka 2017. godine, dakle poslije punih 37 godina i 4 mjeseca od ovog intervju-a, vrlo slično me podsjeća na prošle 2016. godine američke predsjedničke izbore između Hillary Clinton i Donald Trump-a. Hillary je izgubila, Donald Trump je pobjedio, a svi skupa smo danas svjedoci kako su Amerikanci podjeljeni zbog te gluposti, koju, kako se preko medija saznaje najviše mrzitelju Trump-a i simpatizeri američke demokratske stranke. Otporaš.)*

Kako ni jedan ni drugi način nije koristio opće/hrvatskoj stvari, sazvao se je Kontinentalni Sabor H.N.Otpora u Chicago u studenom 1977. godine na koji su pozvani delegati i predstavnici svih ogranaka iz Amerike i Kanade. Tu na tom Saborovanju se je zaključilo da se ovaj Sabor priznaje i što se na njemu zaključi da se u djelo sprovede. Odlušilo se je da se krene korak korak naprijed i korak dalje sa mrtve točke, te da se računa na one delegate i predstavnike koji su se odazvali ovom pozivu. I tako se je krenulo dalje, s tim da se uvijek ima dužno poštovanje prema onim članovima i simpatizerima H.N.Otpora koji nisu mogli prilagoditi sebe prema potrebama i uvijetima današnjice, te ostali vjerni prijašnjem imenu Odpor. I u tome je ta živa snaga Otpora u suradnji sa novodošlim snagama iz domovine, jer je to jedini način kako se zajednički razumijeti. I kada H.N.Otpor ne bude mislio na sveopće hrvatski, domovinski, nego bude mislio stranačarski, neće me iznenaditi ako se opet pojavi jedna struja koja će tražiti stvarne, žive i suvremene solucije i dodire sa svim državotvornim hrvatima, a ne zadovoljstvo u čeprkanju po prošlosti.

Otporaš
Naslov: Re: HRVATSKI RAZGOVORI
Postano: pet ožu 03, 2017 20:55

Pridružen/a: sri lis 17, 2012 14:48
Postovi: 223

INTERVJU MLADEN SCHWARTZ-a SA PROČELNIKOM HNO ZA SAK MILOM BOBAN (5)

PITANJE:
Kako je poznato, Otpor pripada u one emigrantske organizacije koje su zdušno podupirale ideju Hrvatskog Narodnog Vijeća, HNV i sudjelovale kod njegovog utemeljenja. U medjuvremenu je u Vijeću , po mišljenju mnogih, došlo do stagancije i krize, široki spektar snaga u njega je razošaran i traži nova riješenja s onu stranu Vijeća. Što je Vaše mišljenje? Može li se, i treba li uopće pokušavati da se sadašnje Vijeće "popravi", treba li se pripremati za slijedeće izbore ili iz njega istupiti? Treba li stvarati nove organziacijske forme ili ići u nove koalicije, recimo s HSS ili HOP-om? Što bi os dvega toga po Vašem mišljenju danas bilo najprobitačnije?

ODGOVOR:
Mnogo puta je H.N.Otpor u prošlosti pokazao vruću i iskrenu želju za suradnju sa svim državotvornim hrvatskim skupinama, i ako se je ponekada moglo opravdano reći da drugi nisu toliko iskreni bili. Nu u takovim prilikama nikada nismo nikoga bezrazložno napadali, iako smo često puta za to imali povoda. To nam diže ugled i služi na čast. Prelistati hrvatski emigrantski tisak početkom šestdesetih godina kroz koji se olako može primjetiti i iz visine uočiti da je upravo bio HNO koji je najviše zagovarao ideju hrvatskog zajedništva i stvaranje hrvatskog sveopćeg predstavništva. Sustavnim ponavljanjem te ideje o sveopćem hrvatskom političkom predstavništvu, stvorilo se je Hrvatsko Narodno Vijeće, HNV sazivom svih hrvatskih političkih i nacionalnih organizacija i skupina. Više manje svi su se odazvali osim, naravno HSS-e i HOP-a. Hrvatskom duševljenju nije bilo kraja! Prvi predsjednik HNV je bio hrvatski musliman Ibrahim beg Džinić. Ali, oni hrvatski političari turističke naravi su gonili i navraćali vodu na njihov mlin, poimenice Hrvatska Republikanska Stranka, HRS okupljena oko prof. Ivana Oršanića, Hrvatski Narodni Odbor, HNO okupljeni oko dra. Branka Jelića su uzeli HNV kao njihovu odskočnu dasku za promicanje njihovih stranačkih i ambicioznih strtemljenja. Zbog tih očitih povuci/nategni natezanja došlo je do potpunog rasula HNV, koje je kroz nacionalno/hrvatska politička gledišta smatrano kao "mrtvorođenče".

I kao po nekoj uhodanoj tradiciji H.N.Otpor pristupa medju prvima 1974. godine u Torontu prilikom osnutka drugog HNV. Naravno da se je s naše strane prišlo iskreno kako bi svi zajedno stvorili nama neopohodno potrebno tijelo . Hrvatsko Predstavništvo – koje će predstavljati sve Hrvate. Bilo bi apsurdno i pomisliti da je to Vijeće bilo savršeno, ali je bilo odraz jedne nužde, jedne potrebe, kojega smo trebali svi zajednički izgradjivati, uljepšavati, popravljati, dotjeravati, dopunjati i usavršavati. Pokazalo se je – i to činjenicama – da je Vijeće potrebno hrvatskom širokom sloju. Ali na žalost se je pokazalo i to da su neki smatrali Vijeće kravom muzarom za svoje svakodnevne potrebe; jedni opet kako bi došli do političkog izražaja, pri tome ne misleći na hrvatske državotvorne interese koliko za vlastito grupaške ili stranačarske; drugi pak opet – neka i ovo bude rečeno – kako razviti što veću zbrku unutar Vijeća, upirući prstom u jedne da su revolucionarni elementi koji štete Vijeću, što se je očito ciljalo na organizaciju HNO i njegove članove, a u druge da su sovjetaši i ljevičari koji kompromitiraju Vijeće na zapadu, što se je nedvojbeno mislilo na skupinu Brune Bušića i Hrvatskog Lista. A taj isti zapad ima svake vrsti tijesne veze i sa sovjetima i sa ljevičarskim vladama, što im svakako to ne smeta niti će ih tko za to optužiti da su komunisti, Staljinovci iako su sa njima bili ratni saveznici, dok nas Hrvate ti isti danas nazivaju da smo fašisti, nacisti jer smo sliom prilika bili za vrijeme WW2 s njima ratni saveznici. za zdrav razum tu nema logike.

Stav pojedinih Hrvata koji misle drugačije od projugoslavenskog današnjeg zapada bi mogao kompromitirati Vijeće kod zapada. I baš zbog toga je došlo do tolikog izražaja da su se mnogi razočarali i povukli, čekajući tko će H.N.Vijeće sahraniti. mene to iskreno boli kao i mnoge druge. zato sam mišljenja da bi se trebalo izići na izbore četvrti Sabora H.N.Vijeća. Po mojem mišljenju najmanje devetorica dužnostnika trećeg Sabora H.N.V. nebi se smijeli uopće kandidirati niti biti ponovno izabrani u Sabor uopće. Ako oni to iskreno i hrvatski shvate da je to u interesu današnjice i današnjih prilika, značilo bi da im je Hrvatska iznad njihovih osobnih principa i probitaka. A ako se ne povuku iz Vijeća i ne počmu stvarati od istoga razne frakcije, značilo bi da su dvojstruki

rodoljubi i Hrvati. To bi značilo popraviti Vijeće iz kojega nije potrebno istupiti, sve dok ima nade da će ga moći predvoditi državotvorni hrvati.

Stvarati neke druge političke forme ili koalicije sa istrošenim snagama, značilo bi vodu vari, vodu hladi, voda uvijek ostaje voda. ili kako to kaže hrvatska izreka: Staro i krivo drvo slomi a ne ispravi. Mi moramo stvarati preduvijet kako povratiti poljuljano povjerenje onim komponentima Hrvatske koji ne misle kao mi, državotvorno hrvatski. Sa njima bi se trebalo razgovarati, koalicije stvarati a nikako pregovarati, jer ima pregovora gdje se ništa ne postigne niti dogovori, a nama je svima domovina ista i interesi zajednički. A ako se u Hrvatskoj netko želi smatrati nacionalnim Srbinom koji je voljan boriti se Hrvatima za zajedničku Državu hrvatsku, mi to moramo prihvatiti kao odraz posebnosti koji u Hratskoj postoji i od kojih se Hrvatska sastoji. Mi tu "posebnost" moramo sami pronaći kao što je pok. Poglavnik dr. Ante Pavelić započeo to sveopće hrvatsko povjerenje osnivanje Hrvatske Pravoslavne Crkve 1942. godine. Danas mi ne možemo kriviti Poglavnika što nije u to ratno doba imao dovoljno vremena da se to pomirenje ostvari. zato je danas na nama velika i dvojstruka obveza i dužnost da to povjerenje ostvarimo.

Da bi se imala jedna potpuna uokvirena hrvatska državotvorna ideja, potrebo je u H.N.Vijeću imati sve komponente hrvatske, bez koji neće biti potpunog hrvatskog mira, spokoja, blagostanja o zajedničkog života svih hrvata u zajedničkoj Državi Hrvatskoj. ovo je moje iskreno mišljenje.

Otporaš

Naslov: Re: HRVATSKI RAZGOVORI
Postano: sub ožu 04, 2017 15:07

Pridružen/a: sri lis 17, 2012 14:48
Postovi: 223

INTERVJU MLADEN SCHWARTZ-a SA PROČELNIKOM HNO ZA SAK MILOM BOBAN (6)

PITANJE:
Spomenuo sam već nove snage, nadošle nakon sloma Proljeća. Što držite o njima i o suradnji izmedju Otpora i jnih? Kako vidite njiohove dobre i loše strane, njihovu današnju ulogu i njihove izglede da zaigraju još važniju ulogu nego je to sada slučaj?

ODGOVOR:
Svako hrvatsko povijestno razdoblje ima i svoje vlastite karakteristike, pa tako i novodošle snage nakon sloma Proljeća. Te snage će biti utoliko koristne izmedju Otpora i njih, ukoliko one budu iskrene snage hrvatske državotvorne misli, a ne, kako je to običaj kod Hrvata, najprije biti državotvoran, pa borben, , onda ratoboran, zatim rodoljub-nacionalista i na koncu Hrvat koji postaje dobar nostalgičar u ispoljavanju i uzživljavanju prošlosti. Nadam se daćete se vi pridržavati kursa stvarnosti, onog kursa stvarnosti kojeg američki narod danas doživljava i u djelo sprovodi i prilagodjiva svoj politički tok života kako bi najviše mogao koristiti svojoj zemlji Ameriki i svojem narodu.

Loših strana ima svak i svugdje, pa čak i previše, a na dobre se još nismo navikli. Ali svak se može popraviti, poboljšati i postati najbolji. Zavisi o samom programu, sposobnostima pa i ambiciji. Jer vojnik koji nema ambiciju da jednog dana postane general, nikada neće biti dobar vojnik. Tako snage Proljeća i oko Proljeća. Ako shvatite ozbiljno važnost sudjelovanja u rušenju Jugoslavije i

važnost sudjelovanja u obnovi Hrvatske Države, vaša će uloga biti svijetla povijestna vrijednost. A dosadašnji znakovi pokazuju da vi to hoćete.

PITANJE:
Što držite o potrebi veza, i o samim vezama Otpora i uopće hrvatske emigracije s domovinskim snagama i gibanjima?

ODGOVOR:
Veze su potrebne i ako ih nema, neminovno ih trebamo stvarati. Mnogi su se isticali i pretjeravali vezama, jer su to smatrali nuždom podizanja duhovnog morala razočaranom hrvatskom iseljeništvu i porobljenom hrvatskom narodu u domovini, dok su se drugi sustezali i zazirali od svake moguće veze, iz straha da im se nebi predbacilo da šuruju sa komunistima, udbašima, supovcima i Bog te dragi pita s kim još, te da im se isti nebi infiltrirali u vlastite redove. Iz tok nekada – a ne uvijek – opravdanog straha su se začaurili i napravili oko sebe neku vrst kinenskog zida preko kojeg je nemoguće preći bez vlastitog uvjerenja, spoznaje i napora.

Hrvatski Narodni Otpor, HNO vjeruje hrvatsko čovjeku i sa najlošijem Hrvatom bi rušio svaku pa i najbolju Jugoslaviju. I zbog te čvrste vjere nikada nikoga nismo napadali niti priče kojekakove izmišljali o onim Hrvatima koji su zbog goruće ljubavi prema domovini išli posjetiti svoj zavičaj, svoj dragi hrvatski kraj i svoje rodno mjesto. H.N.Otpor zaštićuje i ne napada one koji imaju snagu se vratiti kući i posjetiti rodni kraj. H.N.Otpor smatra da je došlo vrijeme da je došlo vrijeme masovnog povratka domovini koji bi, sa našim iskustvom, znanjem i sredstvima mogli izgraditi Hrvatsku koja bi mogla biti druga Švicarska u Europi, u kojoj će se govoriti svi mogući jezici svijeta. I smatramo da su veze potrtebne sa svim Hrvatima, danas više nego ikada u prošlosti. Smatramo da su najbolje i najsigurnije veze češće veze i ubrzani povratak domovini. Uvjerenja sam da su hrvatske organizacije u iseljeništvu sklone danas na veze sa domovinom, ali se pri tome postavlja pitanje koliki su preduvijeti stvoreni da domovinske snage budu sklone na emigrantske veze. Svakako su sklone ali u kolikoj mjeri, to će skora budućnost pokazati.

H.N.Otpor na tim vezama radi i neki vidni znakovi su javnosti poznati. U tom kontekstu H.N.Otpor se stavlja na raspolaganje domovinskim snagama, koje raspolažu stanovitim sredstvima i sposobnim kadrom za jedan opće hrvatski ustanak. To je nas stav. To je stav HNO i uvjerenja sam da je to STAV I HRVATSKOG NARODA.

PITANJE:
Kako procjenjujete trenutačno stanje u hrvatskoj domovini? Može li se danas, pola godina nakon smrti jugoslavenskog diktatora Tita, već govoriti o nekim upadnijim, zamašnijim promjenama? Opaža li se već, da stvari idju naprijed, i je li već nastupilo vrijeme za konačnu odluku?

ODGOVOR:
Stanje je očajno. Gospodarska kriza je na zenitu. Narod je uznemiren i u neizvijesnosti što je očiti dokaz da čeka daljnji razvoj dogadjaja. kako će dugo moći čekati je teško predvidjeti. Ali svakako će potrajati dok traje takozvana "godina žalosti". Tada će početi mnoge promjene. Vidite, već su stvorili do sada nepostojeću "rotacionu vladu", što je jedan očiti znak da je počelo pucati po šavovima. Drugim riječima svrstavanje "jugoslavenskog naroda i narodnosti" je već počelo, teren se priprema za nacionalno samoodredjenje, što neminovno slabi temelj i temelje Jugoslavije.

Ali takodjer trebamo imati na umu i činjenicu da će stvari krenuti munjevitom brzinom naprijed tek onda kada sadašnji nosioci jugoslavenske državotvorne misli uoče da im Tito nije bio idol u kojeg su tako slijepo vjerovali i kojeg su tako slijepo slijedili. Tek sada će se početi postavljati jedno ozbiljno pitanje tko kome pripada, tko je tko, tko govori srpskim, tko govori hrvatskim i tko govori jugoslavenskim jezikom. Iza tog svrstavanja i nacionalne spoznaje, tek onda dolazi do obračuna Titove osobe oko koje će se najprije posvaditi, onda počepušati, možda i šamariti jedan drugoga da

bi na koncu konca puklo i dočlo do razlaza: svak svome prirodnom gnjezdu. To će biti smrtni udarac daljnoj i budućoj jugoslavenskoj ideji, a nama Hrvatima kraj svim trzavicama, neslogama i razmoilaženjima. Neka nam propast Jugoslavije i obnova hrvatske Države bude zajednički MIR, VESELJE, SREĆA I BLAGOSTANJE, JEDNOM ZA VJEKE-VJEKOVA.

To je stav Hrvatskog Narodnog OTPORA!

Otporaš
Naslov: Re: HRVATSKI RAZGOVORI
Postano: sub ožu 04, 2017 21:53

Pridružen/a: sri lis 17, 2012 14:48
Postovi: 223

INTERVJU MLADEN SCHWARTZ-a SA PROČELNIKOM HNO ZA SAK MILOM BOBAN (7) kraj.

PITANJE:
Kako uopće vidite šanse, izglede za to, da se u doglednoj budućnosti konačno obnovi suverena hrvatska državnost? Što ovaj proces olakšava, i što mu možda stoji na putu?

ODGOVOR:
Prilika da u doglednoj budućnosti obnovimo suverenu hrvatsku državu nije nikada bila povoljnija nego je to danas, Ako saberemo sve propuste, pogreške, krive poteze i promašene prilike u prošlosti, zaključit ćemo da smo najviše mi sami sebi krivi i neprilike stvarali. Ako to isto budemo činili i kopirali pogreške iz prošlosti, značit će da ništa od svega nismo naučili i da ćemo opet sami biti na putu.

kako sam ranije rekao da vjerujem hrvatskom narodu i vjerujem da su ideološke i ine razlike kod Hrvata većim djelom prebrodene, a ono malo tragova što ostaje trebamo što prije i trijezno i sa stajališta hrvatstva riješavati a ne sa ideološko/političkog, kao što je to bio slučaj u prošlosti, bojim se reći kojeg se i danas (po)neki grčevito drže. To se neće moći postići preko noći, ali zato moramo pružiti potrebne preduvjete za suradnju, razumijevanje i povjerenje. Sve se to primjećuje na obzorju naše današnje hrvatske stvarnosti i može se ustanoviti da nama mnoge stvari idju u prilog.

Ali svakako se mora uzeti u obzir jedna druga činjenica koja se nama Hrvatima nameće, a ta je da nas se baci između ruskih kaćuša i beogradsko/jugoslavenskih tenkova i bajuneta, kako bi se svijet uvjerilo da Hrvati ginu za obranu Jugoslavije. Beogradska čaršija na tome radi i ako uspije to ostvariti, onda su sva naša dokazivanja uzaludna da smo idejno i državotvorno protiv svake Jugoslavije. To govorim zato što se mnogi Hrvati danas, kako u tuzemstvu tako isto i u inozemstvu, s uvjerenjem ili ne, izjašnjuju Jugoslavenima. To su upravi ti Hrvati na koje naš neprijatelj, a to je Jugoslavija uveliko računa. Zato je na nama više nego dvojstruka dužnost prikalemiti ove Hrvate iz jugoslavenstva u hrvatstvo. Na tome HNO radi i u programu HNO nema podijele medju Hrvatima. To su najbolje uočili djeca i sinovi i Ustaša i partizana, a među njima je bio i partizaski sin Miro Barešić.

Što bi nama uistinu olakšalo proces je to da hrvatski narod nastupi jedinstveno, u domovini i u emigraciji, bez obzira na neke male, neznačajne sitnice i razlike. nastupiti jedinstveno neće biti teško ako se bude narodu govorila istina i iskreno ga se izvješćavalo šta mu prijeti s jedne a šta s druge strane. Ako se narod bude zavaravalo raznim ideologijama, moglo se desiti da nadolazeći hrvatski naraštaji preuzmu u svoje ruke naš stijeg borbe i na svoja ledja preuzme narodnu

odgovornost, bez priznavanja ikakovih poraza, predaje i legimiteta iz prošlosti, nego se udružiti sa snagama koje budu na terenu i na raspolaganju, na koje se može računati u podne i u pola noći. To bi mogao biti taj olakšavajući proces koji bi mogao amnestirati sve političke zatvorenike, pa čak i one koji su se prevarom i prevareni borili protiv vlastite, ako ju oni nisu smatrali svojom, države hrvatske, sve u prevarenim nadama da će im biti bolje i lakiše.

Moglo bi se desiti i to da mnogi na visokim položajima, službenici jugoslavenskog režima i razni činovnici državnog amarata i dalje ostanu na raznim mjestima, kako bi im još lakiše bilo proizvesti hrvatsku narodnu revoluciju. To bi se moglo proglasiti opće-hrvatskom garancijom za preuzimanje vlasti u hrvatsko-državotvorne ruke.

PITANJE:
Gospodine Boban, Vaše se političko odvijanje dobrim dijelom odvijalo u znaku riječi i djela Vjekoslava Viteza Maksa Luburića, utemeljitelja HNOtpora. Hoćete li nam na koncu opisati taj Vaš vlastit razvoj, utjecaj koji je na Vas izvršio general Luburić, te napokon i samu osobu ovoga kontroverznog, neobičnog i nadasve značajnog čovjeka?

ODGOVOR:
Vrlo rado, kako ne. Ja sam u članku **"ZAŠTO SAM LČAN HRVATSKOG NARODNOG OTPORA"** objavljen u HT iz Australije u lipnju ove godine i u časopisu Otpor djelomično odgovorio na sva ova pitanja. *(Tko želi pročitati taj članak, neka samo klikne na gore navedeni naslov. Pročitavši taj članak mnogima će mnoge stvari biti jesnije. Nadodano 4.3.2017. Mo. Otporaš.)*

Nastojat ću sada nešto dopuniti.

Hrvatskog generala Vjekoslava Luburića nisam nikada u životu vidio. Dok nisam osobno u Parizu počeo čitati njegove članke u "Drinama" i novini "Obrana" imao sam o njemu nepovoljno mišljenje kao i mnogi drugi koji su neprijateljsku crnu legendu o njemu uzeli kao gotovu činjenicu. Vidite gospodne Schartz, ja sam rekao "nepovoljno mišljenje", dok mnogi drugi izgovaraju i govore o generalu Luburiću "negativno mišljenje", što ja smatram da je to nepravilno i da tu ima jedna velika razlika u definiciji riječi "nepovoljno" i "negativno". Takodjer je uzrok tome što nisam imao izgradjenu ideju, nego sam se služio tudjim idejama, koje su često puta bile jednosmjerne bez ikakovih vrsta čamaca za spašavanje. Tako sam ja, na svu žalost, kao i mnogi drugi, plivao u mutnim vodama neznanja.

Kao Hrvat, u slobodi i na slobodi, u Parizu počeo sam se zanimati za gorku sudbinu kroz koju je proživljavao moj hrvatski narod. Čita sam sve što mi je do ruku došlo, što ne znači da mi se je sve dopadalo i svidjalo što sam čitao. ustanovio sam da svak piše onako kako mu odgovara, da svak svojeg konja hvali, a general Luburić i svojega kudi. nije to bilo nikakovo kudjenje, nego jednostavno hrabro iznašanje svijetla, častne pa i crne istine našeg prošlog rata, kao i o samom sebi, ne uljepšavajući ni najmanje stvarne dogadjaje kako bi mogao sebe rasteretiti odgovornosti koju je zauzimao u obrani domovine, Hrvatske Države.

Počeo sam uvidjavati kako je nama mladjima potrebna istina svega, kako bi mogli što uspiješnije napredovati. Tako sam se počeo – sve malo po malo – diviti objetivnim i hrabrim prikazivanjem činjenica Maksa Luburića, generala Drainjanina i uz cijenu priznavanja vlastitih pogrešaka. Sjećam se jedne polemike u Parizu iz 1964. god. kada sam rekao nekim mojim prijateljima: da ne bih nikada želio biti Vjekoslav Luburić, ali bih i te kako želio biti hrabar kao on, iskren i pošten kao on, idealan i požrtvovan kao on, itd. tada su me moji prijatelji i članovi HOP-a čiji sam tada bio član, prozvali Luburićevcem. Ljutio sam se i dokazivao da nisam nikakav Luburićevac, ali jesam za stav Otpora, za izmirenje i suradnju sa svim poštenim Hrvatima. Malo iza toga sam dobio "pakrački dekret" tj. da su me izbacili iz HOP-a i isključili kao člana. Javio sam to generalu Drinjaninu, našto

on odgovara da se ne srdim, jer su razni "vjećnici" HOP-a i mnoge druge izbacili, a ni ja nisam bio bolje sreće. Ne srdi se dragi moj hrvatski brate, niti su oni što s tim postigli, niti si ti što izgubio. Možda je tako i bolje. Sada će ti svi Hrvati biti jednaki. Tako general Drinjanin a ja nadodajem da je to za mene prošlost kojom se ne želim služiti.

Ali želim još uvijek nadodati da nisam nikakav "Luburićevac" niti ću ikada biti, ali jesam za Luburiće zdravi program, koji je sveopće hrvatski i državotvorno-hrvatski. Jesan za Luburićevu ideju koja je uokvirila sve kompnente Hrvatske, lijeve i desne, socijaliste i antisocijaliste, pravoslavne, muslimane i židove u jednu hrvatsko-državotvornu misao koja će biti samo i jedino hrvatska a ne naša, vaša ili njihova. Jesam član jedne hrvatske državotvorne organizacije kao što je H.N.Otpor, kojeg je bio zadnji zapovjednik HOS-a NDH genera Drinjanin. Ako se to smatra "luburićevštinom", onda izjavljujem da je Luburić državotvoran, da su njegova djela državotvorna, onda sam potpuno ponosan da sam državotvoran Hrvat kroz "luburićevštinu" a ne za to što sam Mile Boban. I ostat ću članom te organizacije tako dugo dok ona bude u službi domovine i bude koristila majci zemlji Hrvatskoj.

Članom H.N.otpra sam najmanje postao radi imena ili nekih uspomena na generala Drinjanina. Ali jesam rsdi njegovog domoljubnog stava, radi njegovog borbenog stava, radi njegova revolucionarnog stava, koji se svi svode na jedno: Sve smo metode koristili, upotrebljavali i isprobavali da na jedan miran i ljudski način dodjemo do vlastite hrvatske države. Sva naša miroljubiva nastojanja su bila uzaludna. Jedino i zadnje sredstvo koje nam ostaje je borba na život i smrt, ako želimo ostati, živjeti i preživijeti kao narod i kao Hrvati. I to će biti naše pozicije i to je naša snaga koje će naš hrvatski neprijatelj razumijeti, a možda ako bude pametan i razumjeti.

Utjecala je na mene njegova – generalova – istina i neizmjerna ljubav za Hrvatsku. Utjecala je na mene njegova istina u kojoj je priznao svoje zablude i pogreške od kojih je i naša Hrvatska patila, trpjela i ispaštala. Utjecala su na mene njegovi članci i rasprave o hrvatskoj problematiki, a napose članak koji tiskan 1960. u novini "GLAS DOMOVINE": "Ne, niste svi krivi". To je zbilja vrhunac njegove iskrenosti i priznanja i odanosti prema Hrvatskoj. On svoju ljubav i rodoljublje za Hrvatsku nije glumio. Da je poživio i poveo iseljene i domovinske Hrvate u borbu za Hrvatsku Državu, ne bih me nimalo iznenadilo kada bi on uzeo "grijehe" rata ustačke revolucije na svoja ledja, i tako skinuo svaku moguću crnu ljagu sa čistog lica Hrvatske. To je jedino mogao učiniti Vjekoslav Luburić, general Drinjanin, jer je on bio taj kome se je najviše toga i koješta pripisivalo. I to bi bila možda jedna od najzdravijih taktika koja bi išla u prilog državotvornom probitcima Hrvatske. I za tu taktiku kojoj je bio kovač general Drinjanin, morao ju je platiti vlastitim životom, jer je neprijatelj Hrvatske uvidio da je najopasniji za svaku Jugoslaviju.

Na kraju želim ovdje popuniti bilo koju prazninu u ovom intervju s jednim opisom dra. Ante Cilige u svojem kojeg je on napisao u svoje Biletinu za studeni 1969. godine, a novina hrvatski Franjevaca iz Chicaga "Danica" prepisala 17 prosinca 1969. Luburićevu osobu je janbolje okarakterizirao njegov ideološki i politički protivnik i bivši zatvorenik u Sabirnom Logoru Jasenovac, gosp. dr. Ante Ciliga.

"Uvjereni smo zato, da će hrvatski narod, kada jedanput bude ujedinjen i oslobodjen, kada svlada svoju dosadašnju "plemensku" razdrobljenost i pocijepanost, u oslobodjenu domovinu, kao simbol hrvatske slobode i ujedinjenja, prenijeti u zajednički grob, u Zagreb, na Mirogoj, tijela onih neujedinjenih u životu svojih vodja, Mačeka i Pavelića, a da će Luburićevo tijelo biti prevezeno na viječni počinak u njegovu Hercegovinu, u njegov Ljubuški, te da će na putu u Zagreb, biti iskazano mrtvom borcu i opće priznanje. Koliko god je on griješio, u prvom redu u onoj prvoj fazi svojega života, bilo iz ideološkog fanatizma, bilo iz dinarske svojevoljnosti, nikada on nije griješio zbog koristoljublja; sve što je činio, činio je za ideju, kako ju je on shvaćao, nikad za novac, za bogatstvo, za materijalna dobra, za ugodan i lak život. To je najveće priznanje, koje će mu povijest nesumnjivo dati."

Izvor citata Ante Cilige: “OBRANA” br. 135-136.

Podijelite ili ispišite ovaj tekst:

Facebook Whats AppE-pošta Kopiraj poveznicu Ispiši

← Novija objava DESET TOČAKA OTVORENOG PISMA MLADENA SCHWARTZ-a HRVATSKOM NARODU

Starija objava →ANDRIJA ARTUKOVIĆ: U JASENOVCU POČIVA MOJA VOJSKA I MOJ HRVATSKI NAROD

3 komentara

1. **Otporaš** napisao:

   24. prosinca 2022. u 9:44 am

   https://otporas.com/iz-otporaseve-torbe-kriv-sam-pise-razocarani-delivuk/

On Fri, Dec 23, 2022 at 1:22 AM Marijan Majstorović wrote:

1. https://www.hrvatski-fokus.hr/2022/12/45540/

2. https://www.hrvatski-fokus.hr/2022/12/45558/

3. https://www.hrvatski-fokus.hr/2022/12/45593/

4. https://www.hrvatski-fokus.hr/2022/12/45606/

2. **smm** napisao:

   8. srpnja 2024. u 11:28 am

   Promoting via social networks has become an essential component of every promotional approach. In today’s online world, it’s impossible to ignore the power of platforms like Twitter, Instagram, Facebook, and LinkedIn. These platforms offer remarkable chances to reach millions of users worldwide.

   1. Establishing a Strong Presence

   To succeed in social media marketing, businesses must first establish a strong foundation on the appropriate platforms. This involves designing professional profiles that showcase the company’s values and message.

   Uniform branding, such as graphics, color palettes, and tone, is key. It ensures in building awareness and credibility among audience members.

2. Engaging Content Creation

Creating high-quality material is at the heart of social media marketing.
The content must be relevant to the followers' needs and give value.

This could encompass educational posts, humorous clips, and eye-catching images. Consistent updates ensures the audience engaged and drives engagement.

3. Collaborating with Influencers

Collaborations with influencers has achieved notable popularity in recent years. Content creators possess loyal fans that rely on their recommendations.

By teaming up with relevant influencers, companies can access new audiences and enhance their credibility.

It is crucial to choose influencers who match the brand's values and market.

4. Monitoring Performance

Social networks provide a treasure trove of metrics that can be leveraged to improve campaigns.

Analyzing engagement rates, number of views, and sales data allows organizations to understand what works and what isn't.

This information can direct upcoming campaigns, making sure efforts are better focused and effective.

5. Paid Advertising

Despite free engagement is beneficial, investing in paid ads can dramatically improve visibility on social media.

Networks such as Facebook, Instagram, and LinkedIn give various advertising options to suit various financial plans and goals.

Paid promotions can be targeted considering demographics, geographic regions, and activity patterns, guaranteeing they are seen by the ideal customers.

6. Engaging with the Audience

Interaction is key to creating a loyal audience on social media.
Responding to user feedback, thanking shares, and participating in dialogues aids create strong relationships with followers.

This makes more relatable the brand and promotes a feeling of togetherness, leading to stronger brand advocacy.

Wrapping Up

Promoting via social media is a dynamic process that needs commitment, creativity, and careful thought.
By prioritizing building a robust profile, developing valuable posts, partnering with content creators, harnessing data, investing in paid ads, and building relationships, brands can achieve noteworthy results in the challenging world of social media marketing.

3. **SMM** napisao:

8. srpnja 2024. u 4:05 pm

Social media marketing has become a vital component of all business strategy. In today's online world, ignoring the impact of networks such as Instagram, Facebook, Twitter, and LinkedIn. These social networks provide remarkable chances to reach millions of users worldwide.

1. Creating a Robust Profile

To succeed in social media marketing, businesses should primarily build a strong profile on their chosen platforms. This includes creating professional profiles that reflect the business's ethos and goals.

Consistent branding, such as logos, color palettes, and style, is crucial.
It ensures in creating familiarity and trust among audience members.

2. Content is King

Producing valuable material is at the heart of social media marketing.
The content must be relevant to the target market's preferences and offer insight.

This can include how-to guides, viral content, and eye-catching images.

Consistent posting ensures the followers interested and promotes engagement.

3. Partnering with Influencers

Influencer marketing has achieved significant traction in recent years.
Key opinion leaders have built dedicated fans that believe in their suggestions.

Through collaboration with suitable influencers, businesses can reach new followers and boost their credibility.

It is crucial to pick influencers who align with the business goals and market.

4. Harnessing Data

Social media platforms provide a wealth of information that can be utilized to optimize marketing strategies.

Reviewing user data, number of views, and sales data enables companies to comprehend what is successful
and what doesn't.

This information can direct upcoming campaigns, making sure actions are strategically aligned and efficient.

5. Investing in Ads

Despite free engagement is important, utilizing paid ads can significantly enhance exposure on social media.

Platforms like Facebook, Instagram, and LinkedIn give numerous advertising options that fit all spending levels
and objectives.

Such advertisements can be targeted considering user interests, geographic regions, and online actions, guaranteeing they reach the ideal customers.

6. Building Relationships

Active communication is crucial to building a dedicated community on social media. Interacting with messages, thanking shares, and engaging
in discussions helps establish solid relationships with followers.

This humanizes the brand and encourages a sense of belonging, creating increased retention.

Wrapping Up

Marketing through social networks is a dynamic effort that needs dedication, originality, and strategic planning.
By prioritizing building a robust profile, producing engaging
content, leveraging influencers, monitoring performance, using advertising,
and fostering community, brands can attain significant results in the challenging world of social media marketing.